

Lovforslag nr. L 47. Fremsat den 7. februar 1984 af landbrugsministeren

Forslag

til

Lov om planteskadegørere

§ 1. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om bekæmpelse samt om forebyggelse af indslæbning og udbredelse af levende organismer, dog ikke hvirveldyr, samt vira, der kan forvolde tab for planteavlen (planteskadegørere), herunder bestemmelser til gennemførelse af regler herom fastsat af De europæiske Fællesskaber.

§ 2. Landbrugsministeren kan i forbindelse med fastsættelse af bestemmelser efter § 1 fastsætte regler om:

1. forbud mod indførsel, opbevaring samt anden form for besiddelse af levende planteskadegørere eller kulturer af planteskadegørere samt af planter eller planteprodukter, der er eller formodes at være angrebet af sådanne planteskadegørere,
2. udførselskontrol med planter og planteprodukter,
3. forbud mod tilsåning eller tilplantning af arealer samt påbud om isolering af disse,
4. forbud mod plantning af angivne plantearter,
5. forbud mod fjernelse af angivne planter og planteprodukter fra et angivet område,
6. påbud om behandling af arealer, planter og planteprodukter med bekæmpelsesmidler,
7. påbud om beskæring eller fjernelse af planter,
8. påbud om desinfektion af emballage, redskaber, maskiner, transportmidler samt rum og andet, hvorfra planteskadegørere må antages at kunne udbredes,

9. påbud om tilintetgørelse af planter, planteprodukter og emballage,
10. påbud om indsamling og tilintetgørelse af planteskadegørere.

§ 3. Landbrugsministeren kan ved udførelse af planter eller planteprodukter træffe de foranstaltninger, som er påkrævet efter modtagerlandets plantesundhedslovgivning.

§ 4. Med henblik på at gennemføre bekæmpelse eller for at forebygge indslæbning og udbredelse af planteskadegørere kan landbrugsministeren foretage eftersyn af offentlig og privat ejendom og transportmidler. Eftersynet skal være nødvendigt for at kontrollere overholdelsen af gældende bestemmelser eller for at træffe beslutning om fastsættelse af regler efter § 1 og kan ske uden retskendelse. På forlangende skal nødvendigheden af eftersynet begrundes og legitimation forevises.

Stk. 2. Ejere eller brugere af arealer og producenter, ejere, importører eller eksportører af planter og planteprodukter skal yde fornøden bistand ved gennemførelse af eftersyn efter stk. 1.

§ 5. Landbrugsministeren kan:

1. vederlagsfrit udtage prøver af planter og planteprodukter til undersøgelse for forekomst af planteskadegørere,
2. afkræve ejere eller brugere af arealer og producenter, ejere, importører eller eksportører af planter og planteprodukter foreliggende oplysninger, som er nødvendige for at træffe beslutninger efter loven eller bestemmelser fastsat efter loven.

§ 6. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at den, der er bekendt med eller formoder, at planter eller planteprodukter, der er i hans besiddelse eller beror hos ham, er angrebet af planteskadegørere, straks skal anmelde dette til ministeren, og om, at sådanne planter og planteprodukter ikke må fjernes fra stedet uden ministerens tilladelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan til gennemførelse af bestemmelser fastsat af De europæiske Fællesskaber fastsætte bestemmelser om, at enhver, der er bekendt med eller har formodning om forekomst af planteskadegørere, skal anmelde dette til ministeren.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at den, der til jordbrugsformål sælger, udlejer eller bortforpagter et areal med forekomst af planteskadegørere, skal underrette erhververen om forekomsten.

§ 7. Statskassen erstatter tab som følge af en påbudt tilintetgørelse af planter eller planteprodukter og emballage, medmindre det tilintetgjorte er angrebet af eller befængt med planteskadegørere.

§ 8. Udgifterne ved gennemførelse af påbudte foranstaltninger påhviler den, påbudtet er rettet til, jf. dog § 7.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan bestemme, at udgifter i forbindelse med påbudte foranstaltninger, herunder udgifter til bekæmpelsesmidler, skal afholdes af statskassen.

§ 9. Krav om erstatning efter § 7 fortabes, hvis det ikke er fremsat for landbrugsministeren inden 6 måneder efter, at den påbudte tilintetgørelse har fundet sted.

Stk. 2. Krav om erstatning efter § 7 bortfalder, hvis den pågældende ved overtrædelse af bestemmelser fastsat efter loven, af forbud eller påbud meddelt efter sådanne bestemmelser eller på anden måde ved uforvarlig adfærd har nødvendiggjort tilintetgørelsen.

§ 10. Unlader en ejer eller bruger af et areal eller en producent, ejer, importør eller eksportør af planter eller planteprodukter at gennemføre påbudte foranstaltninger, kan landbrugsministeren lade arbejdet udføre på

den pågældendes bekostning. § 4 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med arbejdets udførelse.

§ 11. Landbrugsministeren kan fastsætte gebyrer til dækning af udgifterne ved udførselskontrollen med planter og planteprodukter.

§ 12. Landbrugsministeren kan bemyndige styrelser under ministeriet til at udøve de beføjelser, der er tillagt ministeren efter § 3, § 4, § 5 og § 10, til at modtage anmeldelser efter § 6, stk. 1 og 2, og til at føre kontrol med overholdelsen af loven og bestemmelser fastsat efter loven. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over en styrelses afgørelser, herunder om, at sager ikke kan indbringes for landbrugsministeren.

§ 13. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der giver urigtige oplysninger eller undlader at give oplysninger efter § 5, nr. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 4, stk. 2, straffes med bøde.

Stk. 3. I bestemmelser, der fastsættes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der overtræder forskrifter i bestemmelserne, og for den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud, der meddeles efter bestemmelserne.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber e.l., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 14. Loven træder i kraft den 1. juli 1984.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 121 af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr og lov nr. 55 af 27. marts 1903 om foranstaltninger mod udbredelse af rustsvampe.

Stk. 3. Bestemmelser, der er fastsat eller opretholdt efter de love, der er nævnt i stk. 2, forbliver i kraft, indtil de ophæves af landbrugsministeren. Overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde. På tilsvarende måde straffes med bøde en tilsidesættelse af forskrifter, der er udstedt efter bestemmelserne, såfremt tilsidesættelsen var strafbar efter de hidtil gældende bestemmelser.

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette forslag er en genfremsættelse af det i folketingsåret 1983/84, 1. samling, fremsatte forslag nr. 47, sp. 967-8 og 1312-22 samt tillæg A, sp. 783. Forslaget er en uændret genfremsættelse, bortset fra § 4, hvis tekst er omredigeret med henblik på en tydeliggørelse, og § 14 for så vidt angår ikrafttrædelsesdatoen.

De gældende bestemmelser om bekæmpelse m.m. af skadegørere på planter og planteprodukter findes i lov nr. 121 af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr, der er optaget som bilag 1 til bemærkningerne.

Denne lov, der er mere end 25 år gammel, er på forskellige punkter ikke længere tidssvarende, hvorfor man finder det hensigtsmæssigt at optage loven til revision nu.

Samtidig foreslås lov nr. 55 af 27. marts 1903 om foranstaltninger mod udbredelse af rustsvampe ophævet, idet denne lov allerede ved lov nr. 121/1957 blev overflødig uden, at man dengang var opmærksom herpå.

Lovens titel foreslås ændret til »Lov om planteskadegørere«. Begrebet »planteskadegørere« har siden omkring 1960 været anvendt inden for plantesundhedsområdet såvel i Danmark som i de nordiske lande som en velegnet fælles betegnelse for de af lovforslaget omfattede levende organismer og vira.

Det findes naturligt at anvende dette begreb i loven, idet de foranstaltninger, som ministeren efter loven bemyndiges til at fastsætte, alle retter sig mod årsagerne til de konstaterede plantesygdomme eller tab som følge af insektangreb, ikke mod de synlige symptomer på disse skadegørere.

De med hjemmel i den gældende lovs § 1 gennemførte foranstaltninger har alle forinden været forelagt plantesundhedsrådet til udtalelse, og er fastsat på grundlag af rådets indstilling. Denne praksis vil blive opretholdt.

Plantesundhedsrådet, er nedsat af landbrugsministeren den 21. maj 1946 med den opgave at rådgive ministeren i spørgsmål om bekæmpelse og

forebyggelse m.m. af plantesygdomme og skadedyr samt beslægtede områder vedrørende plantesundhedsforhold. Plantesundhedsrådet består for tiden af repræsentanter for statens planteavlfsforsøg (planteværnscentret), statens forstlige forsøgsvæsen, Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole (plantepatologisk afdeling og zoologisk institut), De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Dansk Erhvervsgartnerforening, Kartoffeleksportudvalget og Grosserer-Societetet. Rådets sammensætning påtænkes ikke ændret.

§ 4 i den gældende lov angiver, at statens plantetilsyn forestår gennemførelsen af de efter loven fastsatte bestemmelser, uden at det nærmere er angivet, hvilke beføjelser tilsynet har i så henseende. Ved § 3, § 4, § 5 og § 9, jfr. § 11, i dette forslag foretages en nærmere afgrænsning af landbrugsministerens (tilsynets) beføjelser.

Efter den gældende lovs § 5 er der anmeldelsespligt for den, der er *bekendt* med, at planter eller plantedele, der er i hans besiddelse eller beror hos ham, er angrebet af planteskadegørere. § 5 har været fortolket og administreret således, at der også er anmeldelsespligt, hvor der kun er en *formodning* om angreb af planteskadegørere. Det findes hensigtsmæssigt klart at angive, at anmeldelsespligten gælder både ved konstaterede og formodede forekomster af skadegørere, der er under offentlig bekæmpelse.

Efter § 3 i den gældende lov kan landbrugsministeren fastsætte regler for sundhedskontrol med planter og plantedele, der ønskes solgt til videre dyrkning, og efter § 4 kan visse kontrolbeføjelser henlægges til organer nedsat af de interesserede organisationer.

De gældende bestemmelser herom findes i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 149 af 24. april 1980 om kontrol med planter til videredyrning inden for gartneri- og planteskoleområdet, som er udstedt med hjemmel i § 1 i lov nr. 534 af 13. december 1972 om handel med frø, sæsæd, læggekartofler og planter, som ændret ved lov nr. 81 af 27. februar 1980. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse omhandler kvalitets- og sundheds-

F.t.l. om planteskadegørere

kontrol, men ikke bekæmpelse af planteskadegørere, og kontrollen med overholdelsen af bekendtgørelsen varetages af statens plantetilsyn. Bestemmelsen i den gældende lovs § 3 og § 4, 2. sætning, er herefter overflødig og er ikke medtaget i dette forslag.

Lovforslagets gennemførelse skønnes ikke at indebære yderligere udgifter for statskassen eller behov for yderligere personale.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Bestemmelsen i stk. 1 er ny. Lovens område foreslås afgrænset således, at hvirveldyr, dvs. padder, pattedyr og fugle, ikke er omfattet uanset, at de kan anrette betydelige skader på planteavl. Bekæmpelse af disse skadevoldere vil kunne ske efter anden lovgivning, herunder lov om jagt- og vildtforvaltning, jfr. landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 57 af 11. februar 1983, bekendtgørelse nr. 338 af 26. juli 1967 af lov om bekæmpelse af muldvarpe og bekendtgørelse nr. 666 af 16. december 1982 om bekæmpelse af rotter.

Bestemmelsen om, at fastsættelsen af bestemmelser efter loven skal ske efter forhandling med de »interesserede hovedorganisationer« er udeladt af lovtekniske grunde, idet det ikke klart kan afgrænses, hvilke organisationer der sigtes til. Den hidtidige praksis, hvorefter alle foranstaltninger forhandles med de hovedorganisationer, der har en konkret interesse i den enkelte sag, dvs. henholdsvis De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Dansk Erhvervsgartnerforening, samt relevante faglige institutioner vil blive opretholdt.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 1, men angiver mere udtømmende omfanget af ministerens beføjelser efter loven.

Kontrollen med overholdelsen af loven og bestemmelser fastsat efter denne vil, jfr. § 12, fortsat blive udføret af statens plantetilsyn dog således, at udførselskontrollen af skov-, mark- og havefrø stadig vil blive varetaget af statsfrøkontrollen, og at udførselskontrollen af foder- og brødkorn samt certifikatpligtigt træ fortsat skal varetages af statens skadedyrlaboratorium, jfr. § 2, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 135 af 15. april 1980 om indførsel og udførsel af planter m.m.

De europæiske Fællesskabers rådsdirektiv af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæb- 65 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

ning i medlemsstaterne af skadegørere på planter og planteprodukter (77/93/EØF) med senere ændringer samt en række rådsdirektiver vedrørende bekæmpelse af enkelte planteskadegørere er gennemført ved bekendtgørelse udstedt med hjemmel i § 1, stk. 1, i den gældende lov. Ved en revision af loven findes det hensigtsmæssigt, at ministerens hjemmel på dette område tydeliggøres og en sådan hjemmel er optaget i stk. 1.

De i stk. 2, nr. 1-10, nævnte foranstaltninger er alle tidligere gennemført ved bekendtgørelser efter den gældende lovs § 1.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til § 2, stk. 1, i den gældende lov.

Til § 4

Bestemmelsen i stk. 1 er ny og giver kontrolmyndigheden en generel hjemmel til at færdes på privat område i det omfang, kontrollen gør det nødvendigt. Mangelen på en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov har ikke givet anledning til problemer.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny, men svarer til bestemmelser i bl.a. § 31 i lov om almindelig omsætningsafgift om bistand ved gennemførelse af moms kontrol.

Til § 5

De under nr. 1-2 nævnte bemyndigelser svarer til de bemyndigelser, som tilsynet ved de i bemærkningerne til § 13 nævnte bekendtgørelser har fået tillagt med hjemmel i den gældende lovs § 4.

Til § 6

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 5 i den gældende lov, dog med den ændring, at der foreslås anmeldelsespligt allerede på grundlag af en formodning om forekomst af planteskadegørere.

Den gældende § 5 har været fortolket således, at der også kunne foreskrives en anmeldelsespligt, hvor der blot var en *formodning* om forekomst af angreb af planteskadegørere, der er under offentlig bekæmpelse; men det findes hensigtsmæssigt, at dette nu klart fremgår af lovens tekst.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny og bemyndiger landbrugsministeren til i særlige tilfælde at udvide anmeldelsespligten til en større kreds.

De europæiske Fællesskabers rådsdirektiv af 24. juni 1980 om bekæmpelse af kartoflens ringbakte-

riose (80/665/EØF), foreskriver en sådan generel anmeldelsespligt på grundlag af en formodet forekomst af ringbakteriose. Dette direktiv er gennemført ved landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 379 af 17. juli 1981 om bekæmpelse af kartoffelringbakteriose.

Bestemmelsen i stk. 3 er ny, men svarer til bestemmelser, som er optaget i de i bemærkningerne til § 14 som nr. 6 og 8 nævnte bekendtgørelser. En tilsvarende bestemmelse findes i § 2 i lov nr. 148 af 24. april 1975 om bekæmpelse af flyvehavre.

Til § 7

Bestemmelserne i stk. 1 svarer til § 6, stk. 1, i den gældende lov.

Erstatningspligten foreslås dog begrænset til tilfælde, hvor der påbydes tilintetgørelse af planter og planteprodukter og emballage, der ikke er konstateret at være angrebet af planteskadegørere.

Tab som følge af en påbudt tilintetgørelse af planter m.m., der er konstateret at være angrebet af planteskadegørere, findes at være omfattet af den almindelige risiko for driftstab som følge af angreb af planteskadegørere, og det findes derfor rimeligt at foreslå statskassens erstatningspligt begrænset som foreslået.

Ved administrationen af de efter den gældende lov fastsatte bestemmelser har man i videst muligt omfang undladt at påbyde tilintetgørelse af planter eller planteprodukter, når der har været mulighed for på plantesundhedsmæssigt forsvarligt grundlag at anvise andre anvendelses- eller afsætningsmuligheder, evt. efter en opdeling af partiet. Bestemmelsen i § 6, stk. 1, har derfor belastet statskassen i meget beskedent omfang gennem årene.

Til § 8

Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 3, og § 6, stk. 2 i den gældende lov. Bemyndigelsen har senest været udnyttet i sommeren 1983 i forbindelse med bekæmpelsen af coloradobiller. Statskassen afholdt her udgifterne til indkøb af sprøjtemidler til et beløb af ca. 500.000 kr.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 6, stk. 4, om forelæggelse af erstatningskrav for 3 uvildige personer, inden kravet indbringes for domstolene, foreslås ophævet som et krav efter loven. Dette vil ikke forhindre, at parterne i en konkret sag enes om at forsøge at indgå et udenretligt forlig med bistand af uvildige sagkyndige.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 6, stk. 3 og 5.

Bestemmelsen om fortabelse af krav på godtgørelse af udgifter efter § 7, stk. 2, er dog ikke medtaget her, idet betingelserne herfor mere naturligt vil kunne indgå i de vilkår for statskassens dækning af udgifter, som skal fastsættes i den konkrete situation.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2.

Til § 11

Bestemmelsen er ny, men svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2, hvorefter de med tilsynets udførselskontrol forbundne udgifter skal afholdes af vedkommende eksportør. Bestemmelsen er formuleret som en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte gebyrer til dækning af tilsynets udgifter i forbindelse med udførselskontrollen.

Gebyrer for udførselskontrol m.m. er senest fastsat ved landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 7 af 8. januar 1981 om betalingsreglement vedrørende afgifter til statens plantetilsyn for sundhedskontrol af planter m.m.

Til § 12

Bestemmelsen er ny, men svarer til § 4 i den gældende lov. Bestemmelsen er samtidig udvidet med en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om klageadgang.

Med hjemmel i den bestemmelse vil ministeren også kunne træffe bestemmelser om nedsættelse af faglige ankenævn med myndighed til at træffe bindende afgørelser i konkrete sager.

Til § 13

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 8 i moderniseret form. Der er samtidig indføjet en ny bestemmelse om kollektivt strafansvar for overtrædelser begået af selskaber.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9. Følgende bekendtgørelser vil blive opretholdt efter § 14, stk. 3:

1. Bekendtgørelse nr. 41 af 7. februar 1951 om foranstaltninger til bekæmpelse af San José-skjoldlusen

2. Bekendtgørelse nr. 44 af 27. februar 1958 om bekæmpelse af stængelål i løg
3. Bekendtgørelse nr. 183 af 26. maj 1972 om bekæmpelse af ildsot
4. Bekendtgørelse nr. 134 af 14. marts 1973 om bekæmpelse af bisamrotter
5. Bekendtgørelse nr. 298 af 25. maj 1973 om bekæmpelse af coloradobillen
6. Bekendtgørelse nr. 600 af 12. december 1974 om bekæmpelse af kartoffelbrok
7. Bekendtgørelse nr. 80 af 1. marts 1976 om bekæmpelse af nellikeviklere
8. Bekendtgørelse nr. 286 af 2. juni 1976 om bekæmpelse af kartoffelnematoder samt ændringsbekendtgørelse nr. 378 af 17. juli 1981
9. Bekendtgørelse nr. 135 af 15. april 1980 om indførsel og udførsel af planter m.m.
10. Bekendtgørelse nr. 7 af 8. januar 1981 om betalingsreglement vedrørende afgifter til statens plantetilsyn for sundhedskontrol af planter m.m.
11. Bekendtgørelse nr. 379 af 17. juli 1981 om bekæmpelse af kartoffelringbakteriose samt ændringsbekendtgørelse nr. 139 af 1. april 1982
12. Bekendtgørelse nr. 382 af 8. august 1983 om vinterbygdyrkning
13. Bekendtgørelse nr. 215 af 23. maj 1969 om foranstaltninger til bekæmpelse af sortrust.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9, stk. 1, 1. pkt.

Bilag 1*Lov nr. 121 af 12. april 1957*

Lov om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

1. Landbrugsministeren kan efter forhandling med de interesserede hovedorganisationer træffe foranstaltninger

til at forebygge, at plantesygdomme eller skadedyr, som han anser for farlige for de i landbruget, havebruget og skovbruget dyrkede planter, indslæbes eller indføres her til landet, og

til at bekæmpe sådanne plantesygdomme eller skadedyr, være sig ved forbud mod såning, plantning eller transport af planter og plantedele, tilintetgørelse eller desinfektion af disse eller af emballage og andet, hvorfra smitte kan antages at kunne udbredes, ved isolering af jordstykker, desinfektion af oplagsrum, redskaber o.lign. eller på anden formålstjenlig måde.

2. Undlader en ejer eller bruger at udføre de af ministeren påbudte foranstaltninger, kan ministeren lade arbejdet udføre på vedkommendes bekostning.

3. De med gennemførelsen af de trufne foranstaltninger forbundne udgifter afholdes af vedkommende importører, ejere eller brugere, jfr. dog § 6. Ministeren kan dog i særlige tilfælde, når der er påbudt offentlig bekæmpelse, bestemme, at de hermed forbundne udgifter, der efter foranstående skulle have været afholdt af vedkommende ejere eller brugere, skal afholdes af statskassen.

§ 2

1. Landbrugsministeren kan med hensyn til udførsel her fra landet af planter eller plantedele træffe alle sådanne foranstaltninger, som måtte være påkrævet i henhold til fremmede landes plantesygdomslovgivning.

2. De med gennemførelsen af de heromhandlede foranstaltninger forbundne udgifter afholdes af vedkommende eksportører.

§ 3

Landbrugsministeren kan efter forhandling med de interesserede hovedorganisationer fastsætte regler for sundhedskontrol med planter og plantedele, der ønskes solgt til viderekultur her i landet under angivelse af at være sundhedskontrolleret af statens plantetilsyn eller et af de i § 4, 2. punktum, omhandlede organer. Udgifterne ved kontrollen afholdes af de kontrollerede virksomheder.

§ 4

Gennemførelsen af de i henhold til denne lov fastsatte bestemmelser forestås af statens plantetilsyn, om fornødent med vedkommende politimyndigheders bistand. Med landbrugsministerens billigelse kan statens plantetilsyn overdrage udøvelsen af sundhedskontrol med planter i vækst til organer nedsat af de interesserede organisationer.

§ 5

Den, der er bekendt med, at planter eller plantedele, der er i hans besiddelse eller be-
ror hos ham, er angrebet af nogen af de i § 1
omhandlede sygdomme eller skadedyr, skal
straks gøre anmeldelse herom til statens
plantetilsyn og må ikke afhænde eller fra
stedet fjerne sådanne planter eller plantedele,
medmindre han dertil har modtaget skriftlig
tilladelse fra tilsynet.

§ 6

1. Erstatning ydes for det tab, der måtte
opstå ved en påbudt tilintetgørelse af en af-
grøde, såvel som for fremtidige afgrødetab,
der af vedkommende ejer godtgøres at være
en følge af de foretagne foranstaltninger.

2. Udlæg til bekæmpelsesmidler, såsom
sprøjtjevæsker og desinfektionsmidler, kan
godtgøres efter landbrugsministerens bestem-
melse.

3. Ethvert krav om erstatning eller om
godtgørelse for udlæg fortabes, hvis det ikke
er fremsat over for ministeren inden 6 måne-
der efter, at skaden eller udlægget har fundet
sted.

4. Opnås der ikke enighed mellem det of-
fentlige og skadelidte om størrelsen af erstat-
ningen, skal spørgsmålet, forinden det kan
indbringes for domstolene, forelægges tre
personer, der vælges af henholdsvis ministe-
ren, vedkommende amtmand og skadelidte.

5. Erstatning eller godtgørelse kan dog i

intet tilfælde tilstås, såfremt den skadelidte
ved overtrædelse af givne forholdsregler eller
på anden måde selv har forårsaget skaden.

§ 7

De udgifter, som i medfør af § 1, stk. 3, 1.
punktum, § 2, stk. 2, eller § 3 pålægges ved-
kommende ejere, brugere, importører, eks-
portører eller kontrollerede virksomheder,
men som ikke bliver betalt af disse, kan af
det offentlige inddrives ved udpantning.

§ 8

Overtrædelse af de i denne lov indeholdte
eller i medfør af denne lov fastsatte bestem-
melser samt forsøg herpå straffes med bøde,
for så vidt der ikke efter den øvrige lovgiv-
ning er forskyldt højere straf.

§ 9

1. Denne lov gælder ikke for Færøerne
og Grønland. Ved lovens ikrafttræden ophæ-
ves lov nr. 61 af 7. april 1899 om foranstalt-
ninger mod oldenborrer og lov nr. 140 af 1.
juli 1927 om bekæmpelse af smitsomme
plantesygdomme og skadedyr.

2. De i medfør af lov nr. 140 af 1. juli
1927 udfærdigede bekendtgørelser forbliver i
kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved
nye bekendtgørelser udfærdiget i medfør af
nærværende lov, således at overtrædelser be-
handles efter reglerne i lovens § 8.

Givet på Amalienborg, den 12. april 1957

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Frederik R

/ J. Smørum